

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžrk/10/2017
Identifikačné číslo spisu: 4015200779
Dátum vydania rozhodnutia: 23.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4015200779.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a z členiek senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci žalobcu: Ing. S.D., PhD., W., správca konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP a.s., so sídlom Hlavná 1062/30, Stupava, IČO: 00 598 321, zastúpený JUDr. Ctiborom Stachom, advokátom, so sídlom Košovská cesta 1, Prievidza, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, za účasti: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 18. marca 2014, č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-2014/011107-5, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. marca 2016, č. k. 11S/161/2015-77 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/161/2015-123 zo dňa 28. augusta 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. marca 2016, č.k. 11S/161/2015-77, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/161/2015-123 zo dňa 28. augusta 2017 po t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Rozhodnutie krajského súdu

1. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 21. marca 2016, č.k. 11S/161/2015-77 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/161/2015-123 zo dňa 28. augusta 2017 podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného, uvedené v úvodnej časti tohto rozhodnutia. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že krajský súd z predloženého administratívneho spisu zistil, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 18.03.2014 č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-

2014/011107-5, ako odvolací správny orgán zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Topoľčany, katastrálneho odboru zo 19.11.2013, č. X 81/2013-80, o zamietnutí žiadosti navrhovateľa na zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 59 zákona NR SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v katastrálnom území Y. vedených na liste vlastníctva č. XXXX ako stavby dielne učňov ev.č. 6 na parcele registra C č. XXXX/X a dielne TR ev. č. 11 na parcele registra C č. XXXX/X a k stavbe, ktorá nie je evidovaná na žiadnom liste vlastníctva v katastrálnom území Y., označenej ako zdroj vody - vítaná studňa súpisné č. XXXX na parcele registra C č. XXXX/X z doteraz evidovaného vlastníka SR - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR na vlastníka ARTTEP.

3. Krajský súd považoval za preukázané, že žalobca doručil dňa 20.02.2013 Správe katastra Topoľčany žiadosť (zo dňa 18.12.2012) o opravu chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 ods. 1 zákona NR SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov. Uvedenou žiadosťou správca konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP a.s. - Ing. S. R. I., PhD. požiadal o opravu chyby v katastrálnom operáte k.ú. Y. týkajúcej sa vlastníckeho práva k stavbám vedených na LV č. XXXX, a to dielne učňov ev.č. 6 na parcele reg. C č. XXXX/X, dielne TR ev.č. 11 na parcele reg. C č. XXXX/X a zdroj vody, vrt. studňa súp.č. XXXX na parcele reg. C č. XXXX/X. Zároveň požiadal uvedené nehnuteľnosti zapísať do vlastníctva ARTTEP a. s. Stupava. Žalobca k návrhu priložil:

- kópiu kolaudačného rozhodnutia č. ÚRaŠSS č. 204/92 zo dňa 12.03.1992 vydané Obvodným úradom životného prostredia Topoľčany (zámočnícka dielňa TR na parc.č. XXXX/X), stavebné povolenie MsNV, od. ÚPA Topoľčany č. ÚPA 810/88 zo dňa 20.02.1989, žiadateľ Artep - Stav, a.s. Topoľčany,
- kópiu rozhodnutia o pridelení súpisného čísla č. XXX/XX zo dňa 08.06.1993 vydané Mestským úradom v Topoľčanoch (týka sa kolaudačného rozhodnutia č. ÚPA 70/90 z 27.02.1990),
- kópiu rozhodnutia o pridelení súpisného čísla č. XXX/XX zo dňa 23.11.1993 vydané Mestským úradom v Topoľčanoch,
- kópiu návrhu na vklad do katastra nehnuteľností zo dňa 29.03.1996,
- kópiu oznámenia o určení súpisného čísla zaevidovaná pod položkou výkazu zmien XXX/XX zo dňa 21.06.1993,
- kópia výpisu z LV č. XXXX v k.ú. Y. zo dňa 02.08.1996. Žalobca svoju žiadosť nezdôvodnil, označil ju ako „návrh zmeny záznamu vlastníka na LV č. XXXX v kat.úz. Y.“ (zaevidovaná pod Z 3753/2012).

4. Z administratívneho spisu krajský súd ďalej zistil, že na LV č. XXXX boli predmetné nehnuteľnosti (dielňa učňov ev.č. 6 na parc.č. XXXX/X, dielne TR ev.č. 11 na parc. č. XXXX/X) zapísané na základe oznámenia o určení súpisných a orientačných čísiel budov zaevidovaného pod č. Z 944/93 (položka výkazu zmien 235/1993). Podkladom bolo rozhodnutie Mestského úradu v Topoľčanoch o určení súpisných a orientačných čísiel pod č. XXX/XXXX zo dňa 08.06.1993, z obsahu ktorého vyplýva, že „kolaudačné rozhodnutie o povolení užívania stavby alebo prevádzky vydané MsNV Topoľčany dňa 27.02.1990 pod č. ÚPA 70/90 sa týka povolenia užívania stavby - výpočtové stredisko OSP/Stavokombinát na pozemku parc. č. XXXX/X v k.ú. Y.“, a že stavba sa môže užívať k účelom výpočtového strediska, dopravnomo-mechanizačnej správy s vrátnicou, na ktorú vydal stavebné povolenie MsNV - odbor ÚPA zo dňa 01.09.1988 č. ÚPA 531/88. Vítanú studňa súp.č. XXXX na parc.č. XXXX/X, ktorú žalobca považuje za svoje vlastníctvo, táto bola zapísaná na LV č. XXXX na základe písomného podania spoločnosti Pivovar a sladovňa Topvar, š.p. Topoľčany označené ako „Oznámenie zmeny v k.ú. Y. zo dňa 01.10.1993“, spolu s prílohou a to rozhodnutie Mestského úradu v Topoľčanoch č. 278/93 zo dňa 23.11.1993 o určení súpisného čísla XXXX pre stavbu „Zdroj vody“ na parc.č. XXXX/X a záznam do katastra nehnuteľností bol vykonaný pod č. Z 2085/1993 (položka výkazu zmien 482/93 zo dňa 10.02.1993) v prospech Artep - Stav, a.s. Topoľčany, bez uvedenia kolaudačného rozhodnutia a bez geometrického plánu na polohové určenie stavby. Dňa 01.04.1996 bol správe katastra doručený návrh na vklad vlastníckeho práva zo dňa 29.03.1996 a to zápis do LV č. XXX podľa GP č. 30043221-131/95 vo vzťahu k pozemkom parc.č. XXXX/X a č. XXXX/X. Návrh sa netýkal stavieb na týchto pozemkoch (učňovské dielne č. 6 a č. 11).

5. Z obsahu spisových listín krajský súd ďalej zistil, že Správa katastra Topoľčany dňa 09.06.2003

zaevidovala návrh na zápis zo dňa 21.05.2003 č. Z 1112/2003 v zmysle priloženého rozsudku Okresného súdu v Topoľčanoch č.k. 6C 247/93-87 zo dňa 20.12.1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, pobočka Nitra č. 20Co 436/95 zo dňa 03.10.1996 (právoplatné dňa 29.11.1996) v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo 40/97 zo dňa 12.03.1997 a ako vlastníka bola zapísaná Slovenská republika - Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR. Na základe uvedených rozsudkov (verejné listiny) boli stavby diela učňov ev.č. 6 a dielňa TR ev.č. 11, vrátane zdroj vody, vrtaná studňa súp.č. XXXX na parc.č. XXXX/X na LV č. XXXX zapísané v prospech navrhovateľa záznamového konania. Uvedený zápis Z 1112/2003 bol vykonaný do katastra nehnuteľností dňa 27.06.2003 na LV č. XXX (položka výkazu zmien 835/2003). Na základe ďalšieho návrhu na vykonanie záznamu zo dňa 07.07.2003 doručený Správe katastra Topoľčany, zaevidovaný pod č. Z 1432/2003 boli stavby dielňa učňov ev.č. 6 na parc.č. XXXX/X a dielne TR ev.č. 11 na parc.č. XXXX/X zapísané v prospech vlastníka Mesto Topoľčany dňa 04.09.2003 (položka výkazu zmien 1239/2003). Podkladom tohto zápisu bola dohoda o prenesení zakladateľskej funkcie zo dňa 23.06.1999, splnomocnenie a stanovisko MVaRR SR č. 974/M-2003 zo dňa 22.05.2003 v ktorom Ministerstvo výstavby a regionálneho rozvoja SR súhlasilo so zápisom v prospech navrhovateľa, t.j. Mesto Topoľčany. Dňa 07.08.2003 bol Správe katastra Topoľčany doručený návrh označený ako „doplnenie návrhu na vykonanie záznamu“, podľa ktorého vzal navrhovateľ v časti týkajúcej sa zápisu vrtaná studňa súp.č. XXXX na pozemku parc.č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX späť z dôvodu, že nehnuteľnosť nie je majetkoprávne usporiadaná. Dňa 27.06.2011 bol Správe katastra Topoľčany doručený návrh na vykonanie záznamu zo dňa 24.06.2011 zo strany MDVaRR SR na základe priložených rozsudkov Okresného súdu Bratislava I č.k. 28Cb 207/00-205 zo dňa 11.11.2005, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 5Cob 5/06-241 o určení, že dohoda o prenesení zakladateľskej funkcie medzi ministerstvom a Mestom Topoľčany je neplatná, ako i rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. 9Cbi 167/06-192 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR č. 4Obo 3/2009-227 o určení, ktoré konkrétne nehnuteľnosti nepatria do konkurznej podstaty úpadcu. Krajský súd mal tiež preukázané, že uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2/2K 66/93 bol dňa 31.12.1997 na spoločnosť Arttep a.s. Stupava vyhlásený konkurz.

6. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 162/1995 Z.z. alebo katastrálny zákon), citujúc právnu úpravu ustanovenú § 8 ods. 1 v spojení s § 22 ods.1, 2, s § 59 ods. 1, 2, 3, 4 a s § 70 ods. 1 tohto zákona, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupu správnych orgánov a dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby.

7. Krajský súd poukazom na to, že postupom podľa § 59 katastrálneho zákona možno opraviť údaj, ak od zápisu listiny po opravu zápisu nenastali ďalšie právne zmeny, lebo inak by bola vyvrátená hodnovernosť údajov katastra; okresný úrad môže opraviť chybu v katastrálnom operáte len v prípadoch taxatívne vymenovaných v ustanovení § 59 ods. 1 katastrálneho zákona, konštatoval, že v preskúmanej veci žiadna z uvedených situácií nenastala.

8. Krajský súd tiež uviedol, že rozhodnutia príslušných stavebných úradov a listiny týkajúce sa dotknutých nehnuteľností, vydaných príslušnými správnymi orgánmi a rozsudky súdov zapísané na LV č. XXXX a XXX v k.ú. Y, na ktoré poukazuje žalobca a ktoré ako dôkaz jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach s inými založenými listinami vyhodnocovali i katastrálne orgány pri rozhodovaní o návrhu žalobcu podľa § 59 ods. 1 KZ, vo výrokovej časti neurčujú vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam, nakoľko predmetom súdnych konaní nebola kladná určovacia žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP, ale záporná určovacia žaloba o platnosti, či neplatnosti právneho úkonu smerujúceho k nadobudnutiu vlastníctva, alebo určení, či tieto sporné nehnuteľnosti patria/ nepatria do majetkovej podstaty úpadcu na splatenie jeho dlhu podľa špeciálneho zákona.

9. Z rozsudkov súdov, ktoré citoval, krajský súd vyvodil záver, že stavby zapísané na LV č. XXXX k.ú. Y. dielňa učňov ev.č. 6 na parc.č. reg. C č. XXXX/X a dielne TR ev.č. 11 na parc. reg. C č. XXXX/X,

nepatria do konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP a.s., vrátaná studňa súp.č. XXXX na parc.č. XXXX/X nie je zapísaná ako stavba na LV č. XXXX vo vlastníctve SR - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Krajský súd uviedol, že zo spisového materiálu vyplýva, že štátny podnik Stavokombinát, š.p. Topolčany bol vymazaný z podnikového registra dňa 13.08.1991 a podľa § 4 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, zakladateľom podniku je ústredný orgán štátnej správy. Ku dňu 19.12.1990 nadobudol účinnosť zákona č. 518/1990 Zb. o prechode zakladateľskej alebo zriaďovateľskej funkcie národných výborov na obce, ústredné orgány štátnej správy a orgány miestnej štátnej správy, kedy uvedený štátny podnik ešte existoval a teda zakladateľská funkcia prešla z ONV Topolčany na Ministerstvo výstavby a verejných prác SR. Štátny podnik bol zrušený bez likvidácie a hmotný majetok podniku bol vložený ako celok do akciovej spoločnosti. Týmto postupom bol aj štátny podnik Stavokombinát Topolčany zrušený, avšak neboli dodržané zákonné podmienky prevodu vlastníctva majetku štátneho podniku, preto tento prevod bol súdom vyhlásený za neplatný. Majetok po zaniknutom štátnom podniku je preto v správe MDVáR SR ako právneho nástupcu Ministerstva výstavby, ktoré naloží s majetkom štátu podľa § 4a zákona č. 111/1990 Zb..

10. Podľa názoru krajského súdu, žalobcov výklad ustanovenia § 59 katastrálneho zákona nie je správny a nemožno s ním súhlasiť. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX v k.ú. Y. stavba označená ako dielne učňov ev.č. 6 na parc.č. XXXX/X a dielne TR č. 11 na parc.č. XXXX/X sú vedené vo vlastníctve SR - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR so sídlom Bratislava v podiele 1/1. Uvedené pozemky pod stavbami sú evidované na LV č. XXX v k. ú. Y..

11. Krajský súd uviedol, že ako titul nadobudnutia nehnuteľností uvedených na tomto liste vlastníctva, okrem uvedených stavieb, sa uvádza žiadosť o zápis do LV - XX/XX, zápis stavby, rozhodnutie o určení súp.č. XXX/XX, žiadosť o zápis stavieb - Z 944/93-199/93, rozhodnutie Z 2085/93-482/93, kúpna zmluva V 1439/94-396/94, oznámenie zmeny Z 3786/95-427/95, návrh na zápis Z 1718/96-325/96, uznesenie NS SR č. 4Cdo 40/97 zo dňa 12.03.1997 - Z 1112/03-835/03, dohoda o prenesení zakladateľskej funkcie Z 1432/03-1239/03, návrh na zápis Z 670/12-431/12, rozhodnutie o oprave chyby X 273/13-1808/13. V administratívnom spise žalovaného sa nachádza i HZ č. R-1/90 zo dňa 23.11.1990 o prevode vlastníctva národného majetku podľa § 349 Hospodárskeho zákonníka uzavretá medzi odovzdávajúcou organizáciou Stavokombinát Topolčany a preberajúcou organizáciou ARTTEP a.s. Stupava. Predmetom prevodu vlastníctva mal byť hnuťelný a nehnuteľný majetok podľa prílohy. Vlastníctvo malo byť prevedené podľa § 12 vyhl.č. 119/1988 Zb. z dôvodu vstupu do akciovej spoločnosti. Okresný súd v Topolčanoch rozsudkom č.k. 6C 247/93-87 zo dňa 20.12.1994 určil, okrem iného, že prevod vlastníctva majetku štátneho podniku Stavokombinát v Topolčanoch (a ďalších podnikov) určeného podľa príloh k Hospodárskym zmluvám č. R 1/90 zo dňa 23.11.1990 na akciovú spoločnosť ARTTEP a.s. Stupava je neplatný. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že v prípade podniku Stavokombinát, š.p. Topolčany zakladateľom podľa zakladateľskej listiny zo dňa 01.12.1988 bol ONV v Topolčanoch, ktorý nedal súhlas na prevod vlastníctva k uvedeným nehnuteľnostiam. Krajský súd ďalej poukázal i na § 1 ods. 1, 2 zákonného opatrenia Predsedníctva FZ č. 394/1990 Zb., v zmysle ktorého štátne podniky odo dňa účinnosti zákona o podmienkach prevodu majetku štátu nemohli okrem obvyklého hospodárenia podľa § 67 Hospodárskeho zákonníka č. 109/1964 Zb. uzavierať zmluvy o prevode vlastníctva majetku, ku ktorému majú právo hospodárenia a nemôžu sa svojimi vkladmi podieľať na spoločných podnikoch, združeníach, ktoré sú právnickými osobami alebo na akciových alebo iných obchodných spoločnostiach, ak nejde o podniky so zahraničnou majetkovou účasťou. Pokiaľ ide o štátny podnik Stavokombinát, ktorý mal vstúpiť do akciovej spoločnosti, bolo zistené, že Rada ONV Topolčany uznesením zo dňa 22.11.1990 síce dala súhlas na vstup tohto štátneho podniku do a.s., avšak malo ísť o akciovú spoločnosť Arttep-Top so sídlom v Topolčanoch a nie na akciovú spoločnosť Arttep so sídlom v Stupave, ako to bolo v HZ č. 1/90. Na odvolanie žalobcu (Arttep a.s. Stupava) Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 03.10.1996, č.k. 20Co 436/95, rozsudok Okresného súdu Topolčany č. 4C 247/93-87 potvrdil ako vecne správny. Rozsudkom zo dňa 19.11.2008, č.k. 9Cbi 167/06-192, Krajský súd v Bratislave, na návrh Slovenskej republiky - v zastúpení Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky proti odporcovi Ing. S. I., PhD., SKP úpadcu Arttep a. s. Stupava určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX v k.ú. Y., LV č. XXXX a ďalšie tam uvedené listy vlastníctva, nepatria do konkurznej podstaty úpadcu, t.j. spoločnosti

Arttep a.s. Stupava. Z tohto rozsudku vyplýva, že stavby na parc.č. XXXX/X a parc.č. XXXX/X vedené na LV č. XXX neboli uvedené vo výrokovej časti rozsudku ani na LV č. XXXX. Na odvolanie úpadcu Najvyšší súd SR uvedený rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdil rozsudkom zo dňa 28.09.2010 č.k. 4Obo 3/2009-227 ako vecne správny. V tomto rozsudku poukázal práve na rozsudok Okresného súdu Topoľčany z 20.12.1994, č.k. 6C 247/1993-87, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 03.10.1996, sp.zn. 20Co 436/1995, ktorým bolo určené, že Hospodárska zmluva zo dňa 23.12.1990, podľa ktorej mal úpadca nadobudnúť vylúčený majetok, je neplatná. Taktiež konštatoval, že uvedená HZ nemohla byť titulom nadobudnutia sporného majetku a majetok úpadca nenadobudol ani dohodou o prenesení zakladateľskej funkcie z Ministerstva výstavby verejných prác SR na Mesto Topoľčany, keďže i táto dohoda bola právoplatným rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I z 11.11.2005, č.k. 28Cb 207/00-205, v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.06.2006, č.k. 5Cob 5/06-241, z dôvodu, že zakladateľská funkcia ku štátnemu podniku Stavokombinát Topoľčany š.p. bola založená Okresným národným výborom v Topoľčanoch a táto zakladateľská funkcia prešla na ústredný orgán štátnej správy pôsobiaci v odvetví stavebníctva podľa vtedy platného zákona č. 347/1990 Zb. na Ministerstvo výstavby a verejných prác SR (§ 2 ods. 4 zákona č. 518/1990 Zb.).

12. V kontexte uvedeného krajský súd opätovne v danej veci poukázal na to, že uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.12.1997, sp.zn. Z-2-2K 66/93, predtým Z 2-3K66/93 bol na majetok dlžníka Arttep a.s. Stupava dňa 30.12.1997 vyhlásený konkurz a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený Ing. S. I., PhD., Audit - Consult, s.r.o. Trnava.

13. Ďalej krajský súd v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného vychádzal zo skutkových zistení, že dohoda o prenesení zakladateľskej funkcie bola uzatvorená podľa vtedy platného § 5 ods. 1 zákona č. 518/1990 Zb. o prechode zakladateľskej alebo zriaďovateľskej funkcie národných výborov na obec, ústredné orgány štátnej správy a orgány miestnej štátnej správy v spojení s vtedy platným § 2 ods. 3 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov. Nakoľko štátny podnik Stavokombinát Topoľčany zanikol, stala sa namiesto zaniknutého a právne neexistujúceho štátneho podniku Slovenská republika zastúpená príslušným ústredným orgánom štátnej správy ako vlastník tohto majetku, ku ktorému existovalo len právo hospodárenia štátneho podniku. Obsahom zakladateľskej funkcie k štátnemu podniku bol vždy výkon určitých oprávnení alebo povinností ústredného orgánu štátnej správy. Predmetom dohody sa stalo nemožnosť plnenia a takáto dohoda bola podľa § 37 ods. 2 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná. Zo spisového materiálu žalovaného krajský súd tiež zistil, že dňa 16.04.1991 doručil štátny podnik Stavokombinát Topoľčany Správe geodézie a kartografie, stredisko Topoľčany návrh na zápis do evidencie nehnuteľností v zmysle HZ č. R-1/90 uzavretej dňa 23.11.1990 na žalobcu ako aj samostatný organizovaný útvar Arttep - Top. Krajský súd uviedol, že zo spisu vyplýva, že dňa 08.10.1993 bolo Správe katastra Topoľčany doručené oznámenie štátneho podniku Topvar Topoľčany (Pivovar a sladovňa Topoľčany) zmeny v k.ú. Y. na LV č. XXXX o zrušení zápisu stavby na parc.č. XXXX/X - vrtaná studňa č. 4 s ochranným pásmom, ktorá prešla do vlastníctva a.s. Arttep - Stav Topoľčany pod platným prevodom. K tomuto oznamu je pripojené i rozhodnutie Mestského úradu v Topoľčanoch č. 278/1993 zo dňa 23.11.1993, podľa ktorého bolo pridelené stavebníkovi Arttep a.s. Stupava so sídlom Topoľčany súp.č. XXXX, orientačné č. XX na stavbu - zdroj vody, parc.č. XXXX/X nachádzajúce sa na ulici H. Mesto Topoľčany dňa 11.07.2003 podalo na Správu katastra Topoľčany (č. Z 1432/03) návrh na vykonanie záznamu podľa § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastrí nehnuteľností na základe dohody o prenesení zakladateľskej funkcie uzavretej dňa 23.06.1999 podľa § 5 ods. 1 zákona č. 518/1990 Zb. v spojení s § 2 ods. 3 zákona č. 138/1991 Zb. uzavretej medzi MV a verejných prác SR na Mesto Topoľčany, z obsahu ktorého je možné zistiť, že návrh sa týkal aj LV č. XXX v k.ú. Y., parc.č. XXXX/X a č. XXXX/X a pokiaľ ide o LV č. XXXX, i stavieb na týchto pozemkoch a to dielňa učňov ev.č. 6 a dielňa TR ev.č. 11 vrátane vrtanej studne s. č. XXXX na pozemku parc.č. XXXX/X, avšak s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Cob 5/06-241 zo dňa 06.06.2006 dohoda o prenesení zakladateľskej funkcie zo dňa 23.06.1999 bola vyhlásená za neplatnú, takže aj práva, ktoré mali byť nadobudnuté podľa uvedenej dohody zo dňa 23.06.1999, sa stali právne neúčinnými.

14. Na základe skutkových zistení krajský súd dospel k záveru, že žalobca nepredložil správe katastra resp. okresnému úradu, katastrálnemu odboru žiadnu listinu, ktorá by svedčila o jeho vlastníckom práve k dotknutým stavbám v zmysle podaného návrhu resp. jeho právneho predchodcu vzhľadom na vykonané zápisy na jednotlivých listoch vlastníctva, t.j. LV č. XXX a č. XXXX v k.ú. Y. vrátane studne, ktorá nebola ani zapísaná do katastra nehnuteľností resp. že by bola evidovaná ako stavba. Krajský súd konštatoval, že rozhodnutia o pridelení súpisného resp. orientačného čísla stavbe ako i kolaudačné rozhodnutie, na ktoré sa odvoláva žalobca, sú iba administratívne rozhodnutia, ktoré nepreukazujú vlastnícke právo žalobcu resp. jeho právneho predchodcu a neboli verejnými listinami, na základe ktorých bolo zapísané vlastnícke právo k dotknutým stavbám tak, ako to tvrdí žalobca. Krajský súd tiež poukázal na to, že z rozhodnutia č. 184/1993 zo dňa 08.06.1993 vydané Mestským úradom v Topoľčanoch vyplýva, že mesto pridelo súpisné - orientačné čísla budovám postaveným na vymenovaných parcelách, vrátane parc.č. XXXX/X a č. XXXX/X (dielňa a zámočnícka dielňa) pre Arttep - Stav, a.s. Topoľčany a nie pre žalobcu. Týmto rozhodnutím bolo zrušené rozhodnutie MsÚ Topoľčany zo dňa 18.08.1992 č. 66/1992 (Kolaudačné rozhodnutie o povolení užívania stavby bolo vydané 27.02.1990 pod č. ÚPA 70/90).

15. Krajský súd poukázal ďalej na to, že z ustálenej judikatúry českých a slovenských súdov ako i z povahy právneho inštitútu opravy chyby vyplýva, že tento druh konania nemožno použiť na určovanie vlastníkov (sporných) nehnuteľností, na riešenie vlastníckych sporov, na zapisovanie práv k nehnuteľnostiam, na zmenu hraníc pozemkov apod. V danej súvislosti dal krajský súd do pozornosti rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 22Cdo/1840/2003 zo dňa 03.01.2005.

16. K argumentácii žalobcu, že k zápisu údajov o právnych vzťahoch k nehnuteľnostiam v katastri došlo bez platného právneho dôvodu, že úpadca bol zápisom v katastri vo svojich právach ukrátený, zbavený možnosti s nehnuteľnosťou nakladať alebo k nej vykonávať iné právo, čo vyžadujú zmenu zápisu v katastri, krajský súd konštatoval, že všetky údaje o právnych vzťahoch k nehnuteľnosti zapísané v katastri nemožno odstrániť opravou chyby alebo zmenou zápisu postupom podľa § 59 katastrálneho zákona. Právnym prostriedkom k dosiahnutiu zmeny zápisov v katastru nehnuteľností tak, aby zápisy zodpovedali právnemu stavu, je určovacia žaloba podľa § 80 písm. c/ OSP, nie žaloba o výmaz či na zrušenie právneho vzťahu zapísaného v katastri nehnuteľností. Rozhodnutie vydané podľa citovaného ustanovenia nemá hmotnoprávne, ale len evidenčné účinky, samo osebe nerieši konečným spôsobom otázku, kto je vlastníkom nehnuteľností, resp. kto má vecné právo k nehnuteľnosti. Podľa názoru krajského súdu spor o vlastníctvo medzi štátom a právnickou osobou (úpadcom) nemožno riešiť opravou údajov katastra podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. a/ zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností v znení neskorších predpisov, lebo nejde o rozpor zápisu s verejnou listinou alebo inou listinou, ani o rozpor s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, ani o rozpor s výsledkami revízie údajov katastra, ale o rozdielny právny názor štátu a úpadcu na otázku prechodu vlastníctva k nehnuteľnosti, ktorý môže znamenať zmenu v osobe vlastníka (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3 SŽ-o-KS 109/2006).

17. Vzhľadom na zistenú situáciu krajský súd nespochybnil legitimitu žalobcu domáhať sa usporiadania, resp. zápisu jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na základe jeho požiadaviek, avšak zastával názor, že v danom prípade žalobca použil postup, ktorým jeho zámer nie je možné dosiahnuť. Postupom v zmysle § 59 ods. 1 písm. a/ katastrálneho zákona je možné domáhať sa v stanovených prípadoch opravy údajov prejavujúcich sa rozporom s verejnou listinou alebo inou listinou, s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra alebo s výsledkom revízie údajov katastra, pričom nemožno opomenúť obmedzenie uvedené v odseku 4. Žalobca však prostredníctvom návrhu na opravu chýb v katastrálnom operáte chce doceliť zmenu zápisov vlastníckych práv k dotknutým nehnuteľnostiam. Rozhodnutie vo veci opravy chyby v katastrálnom konaní nenahrádza a ani nemôže nahrádzať rozsudok súdu vo veci určenia práva alebo právneho vzťahu k nehnuteľnostiam. Účelom konania o oprave chýb v katastrálnom operáte nie je riešenie vlastníckeho sporu, riešenie ktorého patrí výlučne do právomoci civilného súdu (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžo 93/2000). Z uvedených dôvodov krajský súd žalobu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. Konštatoval, že žalovaný správny orgán sa logicky a vecne správne vypořiadal s námietkami žalobcu a neboli zistené také vady konania, na ktoré by podľa § 250i ods. 3 OSP musel súd prihliadnuť.

18. O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

II.

Odvolanie žalobcu

19. Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/161/2015-77 zo dňa 21.03.2016 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného OU Nitra zo dňa 18.03.2014, č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-2014/011107-5, v spojení s prvostupňovým rozhodnutím z 19.11.2013 č. X 81/2013-80 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

20. V dôvodoch odvolania žalobca namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku opisuje všetky listiny a písomné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise, avšak nereaguje na argumentáciu uvedenú v žalobe a túto ani v odôvodnení svojho výroku nevyvracia. Žalobca tvrdil, že prvostupňový súd po opise všetkých známych faktov vyplývajúcich zo súdneho spisu v podstate len konštatuje, že právo žalobcu na zápis zmeny vlastníckeho práva existuje, ale takéhoto postupu sa má domáhať v inom konaní a to v konaní o určenie vlastníckeho práva podľa vtedy platných predpisov OSP. Žalobca s výrokom a odôvodnením prvostupňového rozsudku nesúhlasil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považoval za nepresvedčivé a nedostatočne zdôvodňujúce výrok rozsudku. Výslovil názor, že krajský súd neuvažoval správne a z listinných dôkazov nevyvodil správny právny názor, keď sa v podstate stotožnil s rozhodnutím Okresného úradu v Nitre napadnutým žalobou. Tvrdil že žaloba zo dňa 02.05.2014 obsahuje dostatočnú vecnú a právnu argumentáciu, z ktorej vyplýva, že celá história prechodu, jednotlivých zápisov, rozhodnutie o neplatnosti právnych úkonov a podobne osvedčuje dostatočne množstvo listín, z ktorých je možné vyvodiť vlastnícke právo k predmetnému majetku a ktoré mali Okresnému úradu katastrálnemu odboru v Topoľčanoch postačovať na zápis vlastníckeho práva predmetného sporného majetku na žalobcu ako správcu konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP, a.s. Stupava.

21. Žalobca ďalej tvrdil, že rozsudky Krajského súdu v Bratislave 9Cbi 167/06 zo dňa 19.11.2008 a NS SR sp.zn. 4Obo/3/2009 z 28.09.2010 majú podstatne vyššiu výkladovú a z pohľadu relevancie určujúcu hodnotu ako to ustálil krajský súd v napadnutom rozsudku. V týchto konaniach sa Slovenská republika v zastúpení Ministerstvom výstavby a regionálneho rozvoja ako navrhovateľ domáhala určenia, aby nehnuteľnosti zapísané pre kat.úz. Y. na liste vlastníctva č. XXX, XXXX, XXXX a liste vlastníctva č. XXX kat.úz. G. J. G. a list vlastníctva č. XXXX kat.úz. G. boli vylúčené z majetku konkurznej podstaty úpadcu ARTTEP, a.s. Stupava. Tomuto návrhu Krajský súd v Bratislave rozsudkom 9Cbi/167/06 čiastočne vyhovel, ale pre žalobcu v najpodstatnejšej časti súvisiacej s týmto predmetom konania dal za pravdu (ktorý bol v tomto konaní odporcom), súd mal za to, že odporca dostatočne preukázal že sporné nehnuteľnosti, vrátane vrátanej studne, neboli predmetom prevodu majetku podľa Hospodárskej zmluvy č. R-1/90, z ktorých dôvodov v tejto časti žalobu zamietol. Žalobca k uvedenému tvrdil, že je síce pravdou, že výrokom v určovacích žalobách o vylúčenie majetku z konkurznej podstaty súd neriešil vlastnícke právo k veci, avšak vychádzal z vykonaného dokazovania preukázaním vlastníctva vylučovanému majetku, z čoho analogicky teda vyplýva, že ak určitý majetok nie je z majetku konkurznej podstaty vylúčený, tak do neho patrí, a preto konkurzný sudca má právo rozhodovať o naložení s ním prostredníctvom úkonov vykonávaných správcom, z čoho potom vyplýva, že ide o zákonný postup nakladania s majetkom, ktorého vlastníctvo a dispozíciu v rámci majetku patriaceho do konkurznej podstaty nič nespochybnilo. Žalobca tiež poukázal na to, že Najvyšší súd SR sa v rámci odvolacieho konania v rozsudku sp.zn. 4Obo/3/2009 z 28.09.2010 s týmto právnym názorom stotožnil, čím analogicky otvoril cestu pre ďalší postup konkurzu vo veci úpadcu ARTTEP, a.s. Stupava v tom, že sudkyňa dozorujúca postup správcu pri nakladaní s predmetným majetkom odobrila. Žalobca tiež poukázal na to, že tento názor deklaroval pri ústnych vyjadreniach aj v konaní na pojednávaní Krajského súdu v Nitre dňa 24.02.2016. Žalobca vytýkal súdu prvého stupňa, že v odôvodnení napadnutého rozsudku sa nijak nevyporiadal k nasledovným skutočnostiam: Krajský súd v Bratislave svojím

opatrením

č.k. Z-2-2K66/93-2435 zo 04.12.2012 rozhodol tak, že súhlasí, aby správca konkurznej podstaty vo veci úpadcu ARTTEP, a.s. Stupava predal nehnuteľný majetok z konkurznej podstaty nachádzajúci sa v katastrom území Y. zapísaný na LV č. XXXX a to budova - dielňa KORMS (TR č.11) ležiaca na parc.č. XXXX/X záujemcovi Ing. S. S. za ponúknutú cenu, ktorá bola vyhodnotená ako najlepšia v ponukovom konaní. Správa katastra Topoľčany rozhodnutím z 18.01.2013, č. V3162/2012, konanie prerušil z dôvodu, že na liste vlastníctva č. XXXX je vedený ako vlastník Slovenská republika - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR. Opísaný postup žalobca považoval ako príklad vytvárania právnej neistoty a nestability, pričom Katastrálnemu odboru OU Topoľčany je dobre známe, že Slovenská republika v správe Ministerstva dopravy je na tento nehnuteľný majetok zapísaná ako vlastník neoprávnená a bez akéhokoľvek právneho nadobúdacieho titulu. Žalobca dokumenty a istiny vo vzťahu k dohode s mestom Topoľčany nepovažoval za relevantné vkladu schopné listiny. Žalobca tiež namietal, že ide v podstate o novodobé zoštatnenie majetku, pretože tento majetok ministerstvo dopravy nikdy nevlastnilo, nevybudovalo, nepostavilo a je to v podstate majetok tvoriaci jeho bezdôvodné obohatenie. Žalobca ďalej tvrdil, že z priebehu administratívneho konania je evidentné, že Katastrálny odbor OU Topoľčany považuje za vkladu schopnú listinu len to, čo chce, alebo možno to, na čo dostane pokyn, o čom svedčí i nezákonný zápis vlastníctva v prospech ministerstva dopravy. Žalobca nesúhlasil s argumentáciou krajského súdu, že neexistuje vkladu schopná listina v prospechu úpadcu ARTTEP, a.s. Stupava, považujúc ju za nedostatočnú a alibistickú. Mal za to, že celá história týkajúca sa predmetného majetku obsahuje množstvo listín, ktoré sú verejnými listinami a môžu poslúžiť pre zápis vlastníckeho práva, ak toto právo neosvedčí niekto iný, čo sa nestalo.

22. Žalobca tiež poukázal na stanovisko Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2-2K66/1993-2486 z 11.04.2013, z ktorého jednoznačne vyplýva, že predmetný nehnuteľný majetok nadobudol úpadca na základe vlastnej výstavby v rokoch 1990 až 1992 a tieto nehnuteľnosti boli na základe kolaudačných rozhodnutí a pridelenia súp. čísiel zapísané v roku 1993 do listov vlastníctva katastrálneho územia Topoľčany v jeho prospech, preto toto vlastníctvo nemalo byť spochybnené. Predmetné nehnuteľnosti neboli a nemohli byť prevedené do vlastníctva úpadcu Hospodárskou zmluvou R-1/90, nakoľko neboli majetkom štátu, ale boli postavené a skolaudované v roku 1990 až 1992 a boli vedené v majetku úpadcu na príslušnom liste vlastníctva. Výslovenie neplatnosti prevodu nehnuteľnosti na základe Hospodárskej zmluvy rozsudkom OS Topoľčany 6C 247/93-87 sa nemohlo týkať nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX k stavbám č. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X nachádzajúcich sa v k.ú. Y., keďže neboli zahrnuté v Hospodárskej zmluve R-1/90 spolu s prílohou a ich vlastníkom bol nepochybne stále úpadca. Z uvedeného zistenia skutkového stavu konkurznému súdu vyplynulo, že úpadca bol a je stále vlastníkom nehnuteľností vedených na liste vlastníctva č. XXXX k stavbám, a preto aj konkurzný súd žiadal, aby katastrálny úrad svoj postoj k veci prehodnotil a na tomto stanovisku zotrval i po začatí tohto súdneho konania, čím deklaroval, že žalobca nakladal s majetkom oprávnené ako vlastník a k tomu ho oprávňuje nielen súhlas a postup konkurzného súdu, ale skutočnosť že tento pokyn sa opiera o existujúci právno- vlastnícky stav. Dôvodil, že pridelenie súpisných čísiel a kolaudačné rozhodnutia vydané na základe právoplatných stavebných povolení sa vydávajú len vlastníkom stavby, ktorí legálnym spôsobom stavbu postavili na pozemku, ktorý nikomu neodcudzili ani protizákonne neodňali, preto nevidí dôvod, aby tieto skutočnosti ponechal krajský súd bez dôkladnejšieho rozboru, vytykajúc nezohľadnenie týchto skutočností aj Katastrálnym odborom OU v Topoľčanoch. Žalobca tiež zdôraznil, že samotné ministerstvo listom zo dňa 13.02.2012 adresovaným Správe katastra Topoľčany ako návrh na vykonanie záznamu a o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam tento majetok za svoj nepovažuje. Žalobca trvajúc na tom, že tento majetok patrí do konkurznej podstaty a nemôže zostať nevyporiadaný, pričom je potrebné s ním akýmsi spôsobom naložiť tak, aby došlo k čo najlepšiemu uspokojeniu veriteľov, nesúhlasil s postupom navrhovaným krajským súdom domáhať sa ochrany práva v zložitých dlhosiahlych konaniach vyvolávajúcich stav ďalšej právnej neistoty určenia vlastníckeho práva k tomu, čo je za vlastníctvo považované, pretože to patrí do majetku konkurznej podstaty.

23. Ďalej žalobca namietal, že postup prvostupňového orgánu, t.j. Katastrálneho odboru OU v Topoľčanoch je svojím spôsobom účelový. Dôvodil, že kataster nehnuteľností má zo všetkých listín súvisiacich z minulosťou majetku, s rozsudkami k tomu sa viažucimi, s vyjadreniami štátnych a

správnych orgánov a zo stanovísk konkurzného súdu dostatok informácií, že predmetný majetok má byť zapísaný ako na vlastníka - úpadcu a tento má s ním právo disponovať, scudzovať, a teda i následné rozhodnutia o prerušení konania súvisiace s jeho odpredajom napraviť. Tvrdil, že neexistujú žiadne iné relevantné listiny osvedčujúce vlastnícke právo od iného subjektu k tomuto majetku. Súčasný zápis v prospech ministerstva dopravy žalobca považoval za irelevantný, majúc za to, že ide o typický príklad zápisu bez príslušného právneho aktu s konštitutívnymi účinkami a teda bez vkladu schopnej listiny. Tvrdil, že je len vecou osobného postoja a úvahy, aby sa oprava zápisu o vlastníckom práve žalobcu vykonala a nevytváral sa zbytočný stav právnej neistoty i pre ďalších dobromyseľných nadobúdateľov, ktorým takýto postup orgánov štátnej správy spôsobuje i obrovské finančné problémy.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

24. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu navrhoval, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/161/2015-77 zo dňa 21.03.2016 ako vecne správny potvrdil.

25. V dôvodoch vyjadrenia sa žalovaný stotožnil so závermi krajského súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Nesúhlasil s odvolacími dôvodmi žalobcu uvedenými v jeho písomnom odvolaní. Žalovaný trval na tom, že do kompetencie správneho orgánu na úseku katastra nehnuteľností nepatrí, ako uvádza odvolateľ, vyvodzovanie vlastníckeho práva k predmetnému majetku na základe listín, ktoré mali postačovať prvostupňovému správnenému orgánu na zápis vlastníckeho práva a to už aj ohľadom na to, že katastrálne konanie o oprave chýb v katastrálnom nie je konaním, ktorým sa má zapisovať vlastnícke právo. Správny orgán nie je oprávnený akýmkoľvek spôsobom posudzovať doručené verejné a iné listiny, či po vyvedení vlastníckeho práva v prospech navrhovateľa postačujú na zápis tohto vlastníckeho práva. Uviedol, že posúdenie vyššej výkladovej a relevantnej hodnoty odvolateľom uvádzaných verejných listín Krajským súdom v Nitre neprislúcha žalovanému správnenému orgánu sa vyjadrovať; pre správny orgán je hodnota všetkých verejných listín v tomto prípade rozsudkov súdov, rovnaká

IV.

Vyjadrenie účastníka konania - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, k odvolaniu žalobcu

26. Účastník konania Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že navrhoval, aby Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 11S/161/2015-77 zo dňa 21.03.2016 potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP (predtým § 219 ods.1 OSP) v spojení s § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku.

27. V dôvodoch vyjadrenia sa stotožnil so závermi krajského súdu uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. Vyslovil názor, že jediným relevantným titulom na opravu chyby v katastrálnom operáte tak môže byť právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe určovacej žaloby podľa § 137 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP) alebo opatrenie orgánov preukazujúce dôvodnosť takéhoto návrhu. Uviedol, že Krajský súd v Nitre v napadnutom rozsudku nespochybnil legitimitu žalobcu domáhať sa usporiadania vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, no zároveň uviedol, že rozhodnutie Okresného úradu Nitra č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-2014/011107-5, z 18.03.2014 ako aj postup správneho orgánu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, bol plne v súlade s platnými právnymi predpismi správneho poriadku a katastrálneho zákona. Mal za to, že žalobcov výklad ustanovenia § 59 katastrálneho zákona je neprípustné extenzívny. Oprava údajov nemôže obsahovo zodpovedať výmazu iného vlastníka. Spor o týchto otázkach je len v právomoci súdu v riadnom sporovom konaní. Poukázal na to, že žalobca okrem iného vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by mali za následok iný výsledok konania. Vo vyjadrení k odvolaniu účastník konania súčasne poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Sžo 93/2009 a sp zn. 9Sžr

IV.

Konanie pred kasačným súdom

28. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej tiež S.s.p.) upravujúci v zmysle § 1 a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

29. Podľa ustanovenia § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ustanovenie § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta OSP, § 492 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalobcu (ustanovenie § 246c ods. 1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP a ustanovenie § 492 ods. 2 SSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP, § 492 ods. 2 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (ustanovenie § 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a ustanovenie § 492 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

31. Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 21. marca 2016, č.k. 11S/161/2015-77, v spojení s jeho opravným uznesením č.k. 11S/161/2015-123 zo dňa 28. augusta 2017, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania postupu a rozhodnutia žalovaného zo dňa 18.03.2014, č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-2014/011107-5, žiadajúc jeho zrušenie v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

32. V procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, na ktoré poukázal už súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, z ktorých dôvodov ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

33. Odvolací súd zistil, že predmetom preskúmvacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu - Okresného úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát katastra nehnuteľností, zo dňa 18.03.2014, č. Xo 8/2013-12/Br OU-NR-OOP5-2014/011107-5, ktorým žalovaný ako odvolací správny orgán podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Topoľčany, katastrálneho odboru zo 19.11.2013, č. X 81/2013-80.

34. Uvedeným rozhodnutím prvostupňový správny orgán - Okresný úrad Topoľčany, katastrálny odbor, zamietol žiadosť navrhovateľa na zmenu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam podľa § 59 zákona č. 162/1995 Z.z. v katastrálnom území Topoľčany vedených na liste vlastníctva č. XXXX ako stavby dielne učňov ev.č. 6 na parcele registra C č. XXXX/X a dielne TR ev. č. 11 na parcele registra C č. XXXX/X a k stavbe, ktorá nie je evidovaná na žiadnom liste vlastníctva v katastrálnom území Y, označenej ako zdroj vody - vrtaná studňa súpisné č. XXXX na parcele registra C č. XXXX/X z doteraz evidovaného vlastníka SR - Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR na vlastníka ARTTEP - žalobcu.

35. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im prechádzajúce a zhodne s názorom krajského súdu dospel k záveru, že dôvody žalobcu uvádzané v jeho žalobe nie sú spôsobilé

pre zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného.

36. Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods.1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

37. Najvyšší súd Slovenskej republiky predovšetkým upriamuje pozornosť na to, že súd v procese súdneho prieskumu zákonnosti postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

38. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

39. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúvanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

40. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Je založené jednak na kontrole verejnej správy, či táto (ne)prekračuje jej zverenú právomoc a jednak poskytuje ochranu subjektívnym právam osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva je teda ochrana subjektívnych práv a jeho cieľom ochrana práv fyzických a právnických osôb a ich prostredníctvom následne aj ochrana zákonnosti. Správne súdnictvo je neoddeliteľným atribútom právneho štátu zaručujúcim každej osobe či už ide o fyzickú alebo právnickú osobu ochranu práv pred činnosťou orgánov verejnej správy. Dodržiavanie zákonnosti v oblasti výkonnej moci a dôsledná ochrana jednotlivca je jednou z najdôležitejších čít právneho štátu, ktorého koncepcia práva stojí aj na dodržiavaní práva štátnymi orgánmi.

41. Odvolací súd upriamuje pozornosť tiež na to, že správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa zásadne obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä ohľadom na prameň, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zákonnosť postupu správny súd skúma

na základe rovnakých kritérií ako zákonnosť rozhodnutia.

42. Odvolací súd zistil, že krajský súd v danej veci v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu postupoval v súlade s procesnými pravidlami zákonodarcom nastolenými v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie, keď súdny prieskum rozhodnutia žalovaného správneho orgánu napadnutého žalobou vykonal v súlade s platnou právnou úpravou katastrálneho zákona v spojení s právnou úpravou ustanovenou v správnom poriadku. Odvolací súd po vykonaní súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím pri aplikácii zákonnej úpravy uvedeného zákona postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, a to že námietky žalobcu uvedené v jeho žalobe neboli spôsobilé zvrátiť správnosť a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

VI.

Právne posúdenie odvolacieho súdu

43. Podľa čl. 1 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

44. Základom interpretácie a aplikácie čl. 1 ods. 1 ústavy je zabezpečenie materiálneho a nie formálneho právneho štátu. Základnou premisou materiálneho právneho štátu sa prezentuje všeobecná záväznosť práva pre všetkých. To znamená, že štátne orgány, orgány územnej samosprávy, právnické osoby s právomocou rozhodovania o právach a povinnostiach, ako aj každý jednotlivec musí konať tak, ako určuje právny poriadok.

45. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasti okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 365; zhodne I. ÚS 44/1999, Nález z 13. októbra 1999. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 1999, s. 382, I. ÚS 10/98)“. (I. ÚS 54/02, Nález z 13. novembra 2002. Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu SR 2002 - II. polrok, s. 750, nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz na to, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnemu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m.m. PL. ÚS 1/04).

46. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

47. Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

48. Z uvedeného článku ústavy vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s ústavou. Pozitivistický právny prístup k aplikácii zákonov je preto v činnosti štátnych orgánov modifikovaný ústavne konformným výkladom, ktorý v závislosti od ústavou chránených hodnôt pôsobí reštriktívne alebo extenzívne na dikciu zákonných pojmov. Obsah zákonnej právnej normy nemôže byť interpretovaný izolovane, mimo zmyslu a účelu zákona, cieľa právnej regulácie, ktorý zákon sleduje. Požiadavka na ústavne konformnú aplikáciu a výklad zákona je podmienkou zákonosti rozhodnutia ako individuálneho správneho aktu. Mocenské orgány štátu realizujúcu svoju rozhodovaciu právomoc sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle čl. 2

ods. 2 ústavy, s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná (čl. 7 Ústavy SR) a po vstupe Slovenskej republiky do Európskeho spoločenstva, Európskej únie postupovať tiež v súlade s právnymi záväznými predpismi Európskeho spoločenstva, Európskej únie.

49. Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 až 5 katastrálneho zákona okresný úrad aj bez návrhu a) opraví údaje katastra, ak sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra, b) v súčinnosti s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví v katastrálnej mape chybné zakreslené hranice pozemkov, c) v súčinnosti so štátnymi orgánmi, obcami, notármi, ako aj s vlastníkmi a inými oprávnenými osobami opraví údaje katastra spôsobené chybami v písaní a počítaní a inými zřejmými nesprávnosťami v písomných vyhotoveniach právnych úkonov, vo verejných listinách a v iných listinách.

Vlastníci a iné oprávnené osoby sú povinní pri oprave chýb v katastrálnom operáte poskytovať pravdivé a presné informácie a predkladať doklady na ich preukázanie; ak je to na opravu chýb v katastrálnom operáte nevyhnutné, sú povinní zúčastniť sa na tomto katastrálnom konaní.

Ten, koho práv, záujmov chránených právom alebo povinnosťou sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. Okresný úrad je povinný vykonať opravu do 30 dní, v osobitne odôvodnených prípadoch do 90 dní od doručenia písomnej žiadosti o opravu chýb.

Oprava chýb v katastrálnom operáte nemá vplyv na vznik, zmenu ani na zánik práv k nehnuteľnostiam; to neplatí, ak ide o opravu podľa § 59 ods. 1 písm. a/ a § 78 ods. 1.

Na opravu chýb v katastrálnom operáte sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov - správny poriadok) ak sa oprava týka údajov uvedených v liste vlastníctva; to neplatí, ak ide o opravu výmery pozemku evidovaného v mape určeného operátu.

50. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

51. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

52. Podľa § 46 správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

53. Predpokladom vykonania opravy chyby v operáte katastra nehnuteľností okresným úradom odbor katastrálny podľa § 59 ods. 1, katastrálneho zákona, či už na základe návrhu alebo z úradného postupu, je preukázanie zákonnej podmienky, že údaje katastra sú v rozpore s verejnou listinou alebo s inou listinou, alebo s výsledkami prešetrovania zmien údajov katastra, alebo s výsledkami revízie údajov katastra.

54. Kataster nehnuteľností ako štátny verejný informačný systém poskytuje, resp. by mal poskytovať pravdivé informácie o geometrickom určení, súpise a popise nehnuteľností a o právach k týmto nehnuteľnostiam. Za účelom opravy chýb v katastrálnom operáte zákonodarcu v § 59 katastrálneho zákona upravuje inštitút, ktorý ako osobitný druh katastrálneho konania slúži na odstraňovanie chýb v katastri zaznamenaných a zistených a to najmä za účelom zabezpečenia súladu medzi skutkovým a právnym stavom v katastri zapísanom, čo nepochybne speje k posilňovaniu právnej istoty. Hodnovernosť a záväznosť údajov katastra (tzv. materiálnu publicitu katastra) možno vyvrátiť preukázaním opaku práve v konaní o oprave chyby, kedy v nespornom prípade dôjde k jej odstráneniu na základe rozhodnutia správneho orgánu podľa ustanovenia § 59 katastrálneho zákona, buď z vlastného podnetu správneho orgánu, alebo na návrh alebo v prípade veci spornej na návrh rozhodnutím súdu o

určení práva k nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 137 písm. c/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (predtým ustanovenie § 80 písm. c/ OSP). Opravu chýb v katastrálnom operáte podľa vyššie zmieneného ustanovenia možno vykonať za predpokladu, že sa jedná o vec nespornú, t.j. dotknutými stranami nespochybňovanú a pokiaľ nie je dotknutá novou nadväznou do katastra už zapísanou zmenou. Zmyslom vykonania opravy v katastrálnom operáte je teda dosiahnutie súladu medzi evidovanými a skutočnými údajmi, bez toho aby táto okolnosť mohla viesť k založeniu, zmene, či pozbaveniu vlastníckeho, či iného práva k nehnuteľnosti. Konaním o oprave chyby preto zásadne nemožno riešiť spory o zmenu hraníc pozemkov, o existenciu a obsah vlastníckeho práva, či iného práva k nehnuteľnostiam. Je tomu tak preto lebo opravou chyby v katastrálnom operáte nemôžu byť zmenené, či novo založené právne vzťahy k nehnuteľnostiam evidovaným v KN, pretože dochádza iba k nahradeniu chybného údaja, ktorý nezodpovedá skutočnému stavu, údajom správnym teda údajom, ktorý je v súlade so skutočnosťou.

55. Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich zo súdneho spisu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis žalovaného, odvolací súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že v predmetnej veci sa nejedná o spor o vlastníctvo, dôvodiac, že kataster nehnuteľností má zo všetkých listín súvisiacich s minulosťou majetku, s rozsudkami k tomu sa viažucimi, s vyjadreniami štátnych a správnych orgánov a zo stanovísk konkurzného súdu dostatok informácií o tom, že predmetný majetok má byť zapísaný na úpadcu ako na vlastníka a že neexistujú žiadne iné relevantné listiny osvedčujúce vlastnícke právo iného subjektu k tomuto majetku, považujúc súčasný zápis v prospech ministerstva dopravy za irelevantný. Skutkové zistenia vyplývajúce z listín a rozsudkov súdov predložených v konaní v danom prípade nepreukazujú spôsobom vylučujúcim akékoľvek pochybnosti, že správa katastra sporné nehnuteľnosti zapísala do listu vlastníctva č. XXXX kat.úz. Y. v rozpore s verejnými listinami. Listiny predložené žalobcom spolu so žiadosťou z 20.02.2013 o opravu chyby v katastrálnom operáte zmenou vlastníctva k predmetným stavbám vedených na LV č. XXXX a to kolaudačné rozhodnutia a rozhodnutia o pridelení súpisného čísla k stavbám z roku 1992 a 1993 vydané v prospech spoločnosti ARTTEP-Stav, a.s. Topoľčany, ktorá spoločnosť v Obchodnom registri nie je evidovaná ako samostatná právnická osoba, pričom táto spoločnosť - ARTTEP-Stav so sídlom Topoľčany, je v Obchodnom registri evidovaná ako odštepny závod úpadcu - ARTTEP, a.s. Stupava, bez ďalšieho nie sú spôsobilé pre zápis do katastra nehnuteľností v prospech vlastníctva žalobcu zmenou vlastníctva Ministerstva dopravy postupom opravou chyby v katastrálnom operáte podľa § 59 katastrálneho zákona. Skutkové zistenia potvrdzujú, že k sporným stavbám príslušný správny orgán na úseku katastra v minulosti vykonával zápisy do katastra nehnuteľností na základe vkladov a záznamov, ktorý chronologický opis udáva v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia žalovaný správny orgán ako aj krajský súd, z ktorých dôvodov odvolací súd ich neopakuje a súčasne na ne poukazuje. Podkladom pre vykonanie záznamov do katastrálneho operátu boli verejné listiny a rozsudky súdov, ktoré však vlastníctvo žalobcu k sporným stavbám nepotvrdovali. K uvedenej otázke venoval svoju pozornosť súd prvého stupňa dostatočne v odôvodnení napadnutého rozsudku, s ktorými dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje, a preto na ne len poukazuje.

56. Odvolací súd nesúhlasil ani s námietkou žalobcu, ktorou v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku opisuje všetky listiny a písomné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise, avšak nereaguje na argumentáciu uvedenú v žalobe a túto ani v odôvodnení svojho výroku nevyvracia, považujúc odôvodnenie napadnutého rozsudku za nepresvedčivé a nedostatočne zdôvodňujúce výrok rozsudku a vysloviac názor, že krajský súd neuvažoval správne a z listinných dôkazov vyvodil nesprávny právny názor. Odvolací súd sa taktiež nestotožnil s argumentáciou žalobcu, ktorou v odvolaní namietal, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku sa nezaoberal stanoviskom Krajského súdu v Bratislave

č.k. Z-2-2K66/1993-2486 z 11.04.2013, na ktoré v žalobe poukazoval a z ktorého jednoznačne vyplýva, že predmetný nehnuteľný majetok nadobudol úpadca na základe vlastnej výstavby v rokoch 1990 až 1992 a tieto nehnuteľnosti boli na základe kolaudačných rozhodnutí a pridelenia súp. čísiel zapísané do katastra.

57. Podľa ustanovenia 246c ods. 1 OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti,

sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

58. Podľa ustanovenia § 157 ods. 1, 2 OSP v písomnom vyhotovení rozsudku sa po slovách „V mene Slovenskej republiky“ uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov a prísediacich, presné označenie účastníkov a ich zástupcov, účasť prokurátora, označenie prejednávanej veci, znenie výroku, odôvodnenie, poučenie o lehote na podanie odvolania a náležitostiach odvolania podľa § 205 ods. 1 a 2, poučenie o možnosti výkonu rozhodnutia a deň a miesto vyhlásenia.

V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé OSP.

59. Problematike týkajúcej sa povinnosti náležite zdôvodniť rozhodnutie venoval značnú pozornosť vo svojej judikatúre aj Ústavný súd Slovenskej republiky - napr. v nálezoch sp.zn. IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 243/07, I. ÚS 114/08, III. ÚS 36/2010. Ústavný súd konštatoval, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu; jedným z týchto princíпов, predstavujúcim súčasť práva na spravodlivý proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je povinnosť súdov ako aj orgánov verejnej správy svoje rozhodnutia odôvodniť v súlade so zákonnou úpravou. Z odôvodnenia totiž musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Povinnosť súdu ako aj orgánu verejnej správy je presvedčivo a správne vyhodnotiť dôkazy a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pritom starostlivo prihliadať na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci. Z odôvodnenia rozhodnutia teda musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej.

60. Vzhľadom na to, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa uvedené skutočnosti vyplývajú, nemožno sa stotožniť s námietkou žalobcu o nedostatočne odôvodnenom rozhodnutí krajského súdu a o potrebe jeho zrušenia pre vadu nepreskúmateľnosti. Odvolací súd v danej súvislosti dodáva, že i keď z ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR a ESLP je zrejmé, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, nemožno opomenúť, že v zmysle judikatúry Súdneho dvora ako aj ústavného súdu sa pritom nevyžaduje, aby sa na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Súd prvého stupňa vo veci nepochybil, keď v odôvodnení rozhodnutia opisuje skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu žalovaného, ktoré náležite uvádza tiež žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, svedčiace o vykonávaných zápisoch k sporným nehnuteľnostiam do katastrálneho operátu na základe verejných listín vkladom a záznamom. Krajský súd následne v odôvodnení napadnutého rozsudku na strane 10 až 16 uvádza svoj právny úsudok k jednotlivým skutkovým a právnym skutočnostiam, na základe ktorého vyvodil svoj právny záver o zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného. Vo vzťahu k stanovisku Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2- 2K66/1993-2486 z 11.04.2013, odvolací súd konštatuje. Stanovisko konkurzného súdu nie je verejnou listinou spôsobilou na zápis vlastníckych práv k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, a preto správne orgány oboch stupňov ako aj krajský súd predloženú listinu - stanovisko konkurzného súdu, správne vyhodnotili ako dôkaz, ktorý v konaní o opravu chyby v katastrálnom operáte v danej veci je bez právnej relevancie.

61. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalobcu vo vzťahu

nedostatočného a nesprávneho odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu za nedôvodné. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza dostatočné skutočnosti a právne dôvody, ktoré ho viedli k právnomu záveru o potrebe zamietnutia žaloby, čo je v súlade s procesnými požiadavkami vyjadrenými v ustanovení § 157 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP.

62. Vychádzajúc zo skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu poukazom na závery uvedené vyššie odvolací súd považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

63. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP a s § 219 ods. 1, 2 OSP a s § 492 ods. 2 SSP potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, s § 492 ods. 2 SSP), keď nezistil ani okolnosti, ku ktorým by musel prihliadať z úradnej povinnosti.

64. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 s § 224 ods. 1 OSP a s § 492 ods. 2 SSP. Žalobcovi nepriznal náhradu trov tohto konania, keďže v tomto konaní bol neúspešný a žalovanému právo na náhradu trov konania súdneho prieskumu v zásade zákon nepriznáva.

65. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1 .mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.